Una competència «dura, bonica i molt sana»

Encara sense saber qui serà el porter titular a la Lliga, Bounou i René s'intercanvien elogis alhora que destaquen els seus principals objectius a Montilivi: aprendre, ajudar l'equip i, si pot ser, jugar

Una competència «dura, bonica i molt sana»

CARLES ROSELL | GIRONA

Yassine Bounou és un nano espigat. Una torre que supera el metre i noranta centímetres d'alçada. Ben tímid, de paraula pausada i mirada atenta. Als seus 25 anys, tot i ser internacional pel Marroc i malgrat haver jugat a un club històric i amb envergadura com és el Saragossa, ha aterrat a Girona amb la principal missió d'aprendre. René Román és una altra història. Més veterà, més menut i amb molta més xerrameca, l'andalús difícilment podria passar per una persona tímida. Tots dos comparteixen la porteria de Montilivi. Han arribat aquest mateix estiu i els ha tocat la difícil missió d'encapçalar l'era post-Becerra. Passades tres temporades seguides en què no hi havia discussió possible (el colomenc ha acumulat més de 130 partits de Lliga en només tres cursos), el buit que ha deixat la seva marxa al Valladolid obliga Pablo Machín a escollir de nou. Bounou o René. René o Bounou. Mentre a ell se li ha girat feina i li toca barrinar de valent per triar una decisió, els dos porters treballen des del primer dia amb un objectiu comú. O potser dos. El primer: aprendre, seguir creixent i treballar dur. I el segon: jugar. Els toqui o no saltar a la gespa, tant un com l'altre tenen les idees ben clares. Parlen d'una competència «sana», alhora que s'elogien de manera mútua. Un bon senyal per començar.

Més minuts ha tingut Bounou al llarg d'aquesta pretemporada que no pas René, encara que tots dos porters s'han anat alternant a mesura que ha anat avançant el calendari. La resposta al misteri de saber qui jugarà en el debut de Lliga al camp del Sevilla Atlètic no quedarà solucionada fins el diumenge 21. L'espera la porten prou bé tots dos porters. No s'hi fan mal i prefereixen no fer ballar massa el cap. Treballar, assimilar conceptes i acabar d'adaptar-se al nou sistema són ara les seves prioritats. «De moment tot va molt bé. Estic content d'haver arribat a Girona i m'estic adaptant al que demana el nou entrenador. A vegades costa una mica agafar els automatismes d'aquest nou sistema, però no se m'està fent massa difícil perquè ja el coneixia». Bounou ha vingut més d'una vegada a Montilivi amb el Saragossa i cada cop que ho ha fet el seu equip ha jugat amb el mateix 3-5-2 que ara s'ha trobat a les ordres de Machín. «El tinc una mica per la mà», assegura. A René li ve més de nou, però res que sigui un impediment per a l'andalús. «Aquí juguem una mica més resguardats al darrere que no pas a Llagostera o Jaén. És una mica diferent i el porter també s'ha d'adaptar, perquè ha de donar instruccions constantment», admet, encara que confessa que això de xerrar no li és cap mena de problema: «A mi ja m'està bé. No sóc un porter d'aquells que estan callats i no diuen res. Va bé per l'equip i, a més, m'ajuda a estar concentrat».

Que volen aprendre i millorar, això queda ben clar. I que els encantaria jugar, també. Ara, tots dos no amaguen que si el seu destí és la banqueta respectaran la decisió de Machín i s'esforçaran a ajudar el seu company a

l'espera d'una oportunitat. «Tots dos lluitem a cada entrenament pel mateix objectiu. Volem jugar i això només es guanya amb el dia a dia», diu Bounou, qui parla d'una «competència molt bona» amb René, a qui elogia. Admet que «no coneixia» el seu company a la porteria, però que durant aquestes últimes setmanes en què ha compartit experiències l'ha vist «molt bé, un gran porter i company. Serà una rivalitat ben sana». Bounou, als seus 25 anys, a més, recorda que si ha vingut al Girona és «per seguir creixent» i que per això mateix «m'he de fixar en tot. No només en el que em diu el míster o l'entrenador de porters, sinó també en el meu company». René en cap moment amaga que «el que tothom vol és jugar, jo inclòs», i remarca que «ara mateix estic treballant cada dia per posar-me a to», assumint que la decisió final «no depèn de mi». Si Bounou l'elogia, ell també té molt bones paraules cap al marroquí d'origen canadenc: «És espectacular, té una projecció molt bona perquè encara és jove. Com a persona el veig un bon tipus i no hi haurà cap mena de problema. Serà una competència bonica, dura i sana», valora. René té clar que de tot això se'n veurà «beneficiat» el vestidor i que «tot i que tothom es creu el millor i vol jugar, per aconseguir-ho s'ha de treballar ben fort».

Aquests dos últims partits de pretemporada (contra Llagostera i Sabadell) poden donar alguna pista més sobre l'elecció de Pablo Machín, tot i que el veredicte final no arribarà fins la setmana vinent. «Que jugui el millor. Això farà que l'equip sigui encara més gran, sobretot si el que es queda a la banqueta es dedica a ajudar», valora René. «L'objectiu ha de ser comú per a tots els jugadors. Entre tots ens hem d'ajudar perquè lluitem pel mateix», ho remata Bounou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/11/competencia-dura-bonica-sana/798547.html?utm_source=rss